

žalujícího ústavu a za sprostředkované obchody měla mu býti nahrazena ziskávatelská provise. Nešlo tedy o zaměstnanecký poměr, poněvadž žalovaný nebyl zřízen v provozování závodu žalující pojišťovny. Podle motivů zákona jest pro pojem služební smlouvy ve smyslu § 1151 obč. zák. rozhodné, zda jde o osobní hospodářskou závislost zaměstnaného v podniku zaměstnavatelově (rozh. nejv. soudu čís. 5451 sb. n. s.). Nebyla tudíž žalující pojišťovna zaměstnavatelkou žalovaného a nebylo tu případu § 1486 čís. 5 obč. zák.

Čís. 11288.

Zrušení akciové společnosti fusí nemá v zápětí okamžitý výmaz firmy z obchodního rejstříku, nýbrž jest třeba vyčkati provedení vyzývacího řízení ve smyslu čl. 243—245 obch. zák. Do té doby společnost splýnuvší s jinou nezaniká ještě naprosto.

Co do vedlejšího závodu, jenž má trvati jako pobočný závod přejímající společnosti, jest učiniti opatření, by, pokud pobočný závod nebude i v rejstříku převeden na přejímající společnost pod její firmou, byly z obchodního rejstříku patrné veškeré změny právních poměrů, jež byly přivoděny fusí; lze zapsati (do rejstříku pobočného závodu) zrušení společnosti fusí.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, R I 923/31.)

Návrh banky U., by na společnou opověď bankovní jednoty V. a banky U. byl povolen následkem fuse akciové společnosti, »bankovní jednota V.« s akciovou společností banka U. zápis změněných právních poměrů v ten smysl, že tato filiálka bankovní jednoty V. jest nadále filiálkou přejímající akciové společnosti banka U., rejstříkový soud, v jehož obvodu byla filiálka, zamítl. Důvody: Fusí zrušena jest akciová společnost bankovní jednota V. se sídlem hlavního závodu v Praze a tím přirozeně zanikají její hlavní závod a její filiálky, takže nutně všechny závody tyto po provedení vyzývacího řízení podle čl. 247, 243 a 245 obch. zák. jest z obchodního rejstříku vymazati. Podle čl. 21 obch. zák. jsou filiálky v těsné souvislosti s hlavním závodem tak, že výmazu filiálky musí předcházeti výmaz hlavního závodu. Podle podání ze dne 29. března 1931 bude k výmazu hlavního závodu přikročeno až po vyřízení ještě běžících záležitostí. Dosud sem nebylo stranou vykázáno, ani krajským soudem obchodním v Praze sděleno, že jest již proveden výmaz hlavního závodu akciové společnosti bankovní jednota V. Jsou-li tedy závody hlavní a s ním nutně i filiálky fusionované akciové společnosti předurčeny k výmazu z obchodního rejstříku, nelze důsledně filiálku takovou zápisem za příčinou fuse změněných právních poměrů přeměňovati na filiálku přejímající akciové společnosti. Mínil-li přejímající akciová společnost v témže místě provozovati filiálku, může se to státi jen přímým zápisem této vlastní filiálky v samostatné vložce obchodního rejstříku na základě usnesení příslušného orgánu akciové spo-

lečnosti »banka U.« a na základě povolení státní správy podle § 6 zák. čís. sb. 239/1924, o čemž jest podati výkazy, a jest podle toho podati vhodnou opověď. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: K případným, stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Správné jest, že fusí přechází veškeré jmění i dluhy přejímané společnosti na přejímající společnost. Z toho následuje, že fusí ipso jure přecházejí na přejímající společnost filiálky přejímané společnosti. Fuse má však v zápětí, že se zrušuje přejímaná společnost, a byla tato skutečnost při této filiálce zapsána. Jde tedy fakticky o filiálku již neexistující, poněvadž zrušnou. Následek toho jest, že při této filiálce nemohou býti zapsány změny právních poměrů v ten smysl, že tato filiálka jest nadále filiálkou přejímající akciové společnosti banka U. Zápis ten mohl by se státi jen zápisem nové, vlastní filiálky přejímající akciové společnosti. To, že u jiných soudů žádaný zápis byl žadatelce povolen, jest nerozhodné, poněvadž žadatelka z okolností této vzhledem k ustanovení § 12 obč. zák. nic pro sebe nemůže dovozovati. Právem tudíž prvý soud nevyhověl návrhu banky U., by na společnou opověď bankovní jednoty V. v Praze a banky U. byl povolen následkem nastalé fuse zápis změněných právních poměrů v ten smysl, že tato filiálka jest na dále filiálkou přejímající společnosti banka U.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o opovědi znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Jest sice pravda, že se fusí zrušuje akciová společnost, která splynula s jinou akciovou společností (čl. 247 a 215 obch. zák.), a to nejen hlavní její závod, nýbrž i odštěpné závody. Zrušení nemá však v zápětí okamžitý výmaz firmy z obchodního rejstříku, nýbrž jest třeba vyčkati provedení vyzývacího řízení ve smyslu čl. 243, 244, 245 obch. zák. Do té doby společnost, splynuvší s jinou, nezanikla ještě naprosto (srov. rozhodnutí čís. 3400 sb. n. s.), čemuž nasvědčuje právě předpis čl. 243 obch. zák., podle něhož se sice musí do obchodního rejstříku zapsati zrušení společnosti, jakmile nastalo, ale nikoli její výmaz. V mezidobí, mezi zápisem zrušení a výmazem společnosti, není z obchodního rejstříku vedlejšího závodu, jenž má býti, jako v tomto případě, zachován jako pobočný závod společnosti přejímající, patrně, jak se nově utvářily právní poměry vzniklé fusí, poněvadž právní poměry zrušené společnosti pozbyly významu a přeměna jejího vedlejšího závodu na vedlejší závod společnosti přejímající nemůže býti v rejstříku provedena, neboť dosavadní firma závodu nebyla ještě z rejstříku vymazána a obě firmy vedle sebe nemohou obstáti, poněvadž týž závod může míti jen jednu firmu. Odporovalo by tedy účelu zápisu vedlejšího závodu do obchodního rejstříku (čl. 21 obch. zák.), kdyby z něho nebyly patrné změny nastavší fusí ještě před výmazem firmy. Ze zápisu zrušení společnosti fusí jest pro veřejnost zjevno, že se poměry po tomto zápisu v obchod-

ním rejstříku vyznačené mohou týkati jen společnosti přejímající, se zřetelem k závodu vyznačenému dosud firmou zaniklé společnosti. Kdyby mělo býti vyčkáno, až dojde k výmazu zrušené společnosti v rejstříku závodu, — což vzhledem k předpisu čl. 247 čís. 5 obch. zák. může trvati drahnou dobu — a tím i k výmazu odštěpného závodu, nebyla by veřejnost z obchodního rejstříku tohoto závodu o nových právních poměrech, zejména o právu zastupovacím v mezidobí vůbec orientována. Má-li býti zachována právní i faktická kontinuita provozu vedlejšího závodu, jenž má dále trvati jako pobočný závod společnosti přejímající, jest učiniti opatření, by, dokud pobočný závod nebude i v rejstříku převeden na přejímající společnost pod její firmou, byly z obchodního rejstříku patrné veškeré změny právních poměrů, které byly přivoděny fusí. Že zápis zrušení společnosti splynuvší není tomu na závadu, bylo již řečeno. Usnesení nižších soudů jsou podle toho, co bylo uvedeno, ve zřejmém rozporu se zákonem, dovolací stížnost jest podle § 16 čís. pat. z 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. oprávněna.

Čís. 11289.

Právní povaha vnitřního poměru mezi prokuristou a principálem.

Je-li prokurista cizozemcem, musí vykázati svolení podle § 5 zákona ze dne 13. března 1928, čís. 39 sb. z. a n.

Rejstříkový soud není sice povinen, by z úřadu vyšetřoval, zda určitý právní poměr, jenž má býti vyznačen v obchodním rejstříku, vyhovuje podmínkám, na něž zákon váže jeho vznik, jest však vždy oprávněn, vzejdou-li mu pochybnosti, by si vyžádal výkaz, že bylo vyhověno zákonnému předpisu.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, R I 994/31.)

Rejstříkový soud vrátil opověď prokuristy k doplnění, by bylo vykázáno, že nový prokurista: a) jest československým státním občanem — výkaz osvědčením podle vyhl. min. čís. sb. 225/1926 a výnosu min. sprav. ze dne 28. prosince 1926, čís. 54.907 Sděl. 2/1927 Věst. min. sprav.; b) anebo, že má státní povolení podle § 5 zák. čís. sb. z. a n. 39/1928. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Z opovědi není zřejmé, že Otto O. (nový prokurista) jest československým státním občanem, a jest proto nutno, by tato jeho vlastnost byla prokázána způsobem uvedeným v napadeném usnesení, by mohlo býti posouzeno, kterých právních norem jest na něho použití. Není-li Otto O. československým státním občanem a je-li tudíž cizincem, vykonává, obstarává věci závodu, pro něž jest zřízen prokuristou, zaměstnání v tuzemsku a jest proto nutno vykázati svolení podle § 5 zákona ze dne 13. března 1928, čís. 39 sb. z. a n., jak právem žádá i prvý soud.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.